॥ ९२ ॥ ९३ ॥ आश्वसिहिविश्वासंकुरु ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ मसंमम ॥ ९६ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेषट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
एतदिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ वैशसंविरोधं ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ निर्गुणइति गुणाःसत्वादयोरूपादयश्चतैर्वर्जितः अतएवपरमः कोशपंचकेहिअनात्मन्यात्मत्वंअमुख्यंआध्यासिकत्वात्तस्य ततोन्यस्तु

क्वचत्वयाद्यगंतव्यंप्रब्रूहिपुरुषर्षभ ॥ अतःपरमगम्योयंपर्वतःसुदुरारुहः ॥ ९२ ॥ विनासिद्धगतिंवीरगतिरत्रनविद्यते ॥ देवलोकस्यमार्गोयमगम्योमानुषैः सदा ॥ ९३ ॥ कारुण्यात्त्वामहंवीरवारयामिनिबोधमे ॥ नातःपरंत्वयाशक्यंगंतुमाश्वसिहिप्रभो ॥ ९४ ॥ स्वागतंसर्वथैवेहतवाद्यमनुजर्षभ ॥ इमान्यमृतकल्पानिमूलानिचफलानिच ॥ ९५ ॥ भक्षयित्वानिवर्तस्वमावथाप्राप्स्यसेवधं ॥ ग्राह्यंयदिवचोमह्यंहितंमनुजपुंगव ॥ ९६ ॥ इतिश्रीम० आरण्यकेप० तीर्थयात्राप० लोमशतीर्थयात्रायांभीमकदलीखंडप्रवेशेषट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

वैशंपायनउवाच एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यवानरेंद्रस्यधीमतः ॥ भीमसेनस्तदावीरःप्रोवाचामित्रकर्षणः ॥ १ ॥ भीमउवाच कोभवान्किंनिमित्तंवावानरंवपुरास्थितः ॥ ब्राह्मणानंतरोवर्णःक्षत्रियस्त्वांतुपृच्छति ॥ २ ॥ कौरवःसोमवंशीयःकुंत्यागर्भेणधारितः ॥ पांडवोवायुतनयोभीमसेनइतिश्रुतः ॥ ३ ॥ सवाक्यंकुरुवीरस्यस्मितेनप्रतिगृह्यतत् ॥ हनूमान्वायुतनयोवायुपुत्रमभाषत ॥ ४ ॥ हनूमानुवाच वानरोहंनतेमार्गंप्रदास्यामियथेप्सितं ॥ साधुगच्छनिवर्तस्वमात्वंप्राप्स्यसिवैशसं ॥ ५ ॥ भीमसेनउवाच वैशसंवास्तुयद्वान्यन्नत्वांपृच्छामिवानर ॥ प्रयच्छमार्गमुत्तिष्ठमामत्तःप्राप्स्यसेव्यथां ॥ ६ ॥ हनूमानुवाच नास्तिशक्तिर्ममोत्थातुंव्याधिनाक्लेशितोह्यहं ॥ यद्यवश्यंप्रयातव्यंलंघयित्वाप्रयाहिमां ॥ ७ ॥ भीमउवाच निर्गुणःपरमात्मातुदेहंव्याप्यावतिष्ठते ॥ तमहंज्ञानविज्ञेयंनावमन्येनलंघये ॥ ८ ॥ यद्यागमैर्नविद्यांचतमहंभूतभावनं ॥ क्रमेयंत्वांगिरिंचैवहनूमानिवसागरं ॥ ९ ॥ हनूमानुवाच कएषहनुमान्नामसागरोयेनलंघितः ॥ पृच्छामित्वांनरश्रेष्ठकथ्यतांयदिशक्यते ॥ १० ॥

निरुपाधिचिन्मात्रोमुख्यआत्माप्रत्यग्भूतःआकाशोघटमिवदेहंव्याप्यस्थितः एतेनशुद्धस्त्वंपदार्थउक्तः अस्यनिर्गुणत्वेऽनुभवंप्रमाणयति ज्ञानविज्ञेयमिति ज्ञानंशास्त्रार्थध्यानजप्रमातेनज्ञेयं ज्ञातविज्ञेयमिति पाठेसर्वप्रकाशकंअहंकारादिसाक्षिणमित्यर्थः तस्यावमाननाशालयामादिवत्तदुपाधिभूतस्यशरीरस्यलंघनेनभवतिअतस्तद्द्वयंनकुर्वेइत्यर्थः ॥ ८ ॥ भूतभावनंभूतानांवियदादीनांजरायुजादीनांचभावनं रचनंयस्मात्तं आत्मनआकाशःसंभूतः आत्मनःसर्वएतआत्मानोव्युच्चरंतीत्यादिश्रुतिभ्यः एतेनतत्पदार्थउक्तः तयोःसामानाधिकरण्यादभेदेब्रह्माद्वैतंचदर्शितं ॥ ९ ॥ १० ॥

Digitized by Google